

Afbeelding 1 / Figure 1.
Groene leguaan
Green iguana

EEN TRIP DOOR COSTA RICA

A TRIP THROUGH COSTA RICA

Peter Carati
peter46carati@gmail.com

Inleiding

Graag wil ik me even voorstellen als 'vreemde eend' in de bijt tussen slangenliefhebbers. Ik ben Peter Carati en heb eigenlijk weinig met slangen te doen, maar kom ze met enige regelmaat tegen in het open veld. Van mijn vele hobby's gaan veldbiologie en fotograferen hand in hand. Enerzijds voor latere determinatiedoel-einden, als bewijsmateriaal voor de aanwezigheid van plant en diersoort, het vastleggen van biotopen, en anderzijds voor mooie foto's in de vrije natuur. Voor mij vormen slangen als zodanig een onderdeel van de diverse levensgemeenschappen en ik hoop zo ooit fotomateriaal te publiceren van slangen in hun natuurlijke leefomgeving. Slangen zien, betekent dan ook hun biotoop, hun leefgewoonten en hun plaats in de voedselketen herkennen.

Costa Rica, San José

Vanaf het vliegveld worden we opgepikt door Geraldo, onze chauffeur, die ons viert met zijn busje op onze tocht door de natuur van Costa Rica zal loodsen. Geraldo, geboren en getogen op het platteland, wordt al spoedig een onmisbare factor voor het slagen van onze trip. Onophoudelijk laten we hem onderweg stoppen voor foto's. Geraldo blijkt zich niet alleen als een goede chauffeur te ontpoppen, maar blijkt ook een goede begeleider te zijn, die soda's (kleine eethuisjes met vaak op houtvuur bereide streekgerechten), en de bewoners goed kent. Als wij op pad willen, zien we hem regelmatig bellen, niet alleen voor de excursiemogelijkheden, maar ook voor de te volgen routes. Hij laat beelden zien van een vastgelopen collega met een weggespoelde bus op een weg die onbegaanbaar geworden is door de regen. We krijgen de keuze uit niet veel

Peter Carati
peter46carati@gmail.com

Preface

I would like to introduce myself as a 'strange duck' among snake lovers. I am Peter Carati and actually have little to do with snakes but I come across them with some regularity in the open field. Of my many hobbies, field biology and photography go hand in hand. On the one hand I collect these photographs for later identification purposes, as evidence for the presence of plants and species, the recording of biotopes, and on the other hand for collecting beautiful photos in the wild. For me, snakes as such form part of the various life communities and someday I hope to publish photo material of snakes in their natural environment. Seeing snakes also means recognizing their biotope, their living habits and their position in the food chain.

Costa Rica, San Jose

From the airport we are picked up by Geraldo, our driver, who will guide our party of four with his van on our journey through the nature of Costa Rica. Geraldo, born and raised in the countryside, soon becomes an indispensable factor in the success of our trip. We constantly make him stop on the way for photos. Not only does Geraldo turn out to be a good driver, but he also turns out to be a good companion, who knows sodas (small eating houses with local dishes often prepared on wood fire) and the residents as well. If we want to go out, we see him regularly calling not only for the excursion options, but also for the routes to be followed. He shows images of a stalled colleague with a washed-down bus on a road that has become impassable due to the rain. We do not have a choice of many alternatives, so we drive back and take a 400 km detour. It will be a tough long drive on bad roads

Afbeelding 2 / Figure 2. *Vireoscens*. Foto/Photo Peter Carati.

alternatieve mogelijkheden. Dan maar terug en vierhonderd kilometer omrijden. Het wordt een pittige, lange rit over slechte binnenwegen en we zijn blij dat we dit niet zelf hoeven te rijden. Geraldo blijft in zijn element, ook al heeft zijn busje veel te lijden.

Een *Boa constrictor* langs de oever van de Tarcoles

Tijdens het ontbijt wordt er weer druk gebeld. Geraldo heeft een bootje gereserveerd voor een privé-excursie voor ons vieren. De schipper, alias natuurgids, loodst zijn bootje de rivier op. We worden gepasseerd door een afgeladen boot van een 'crocodile tour', waarop de passagiers zich vermaken met het voederen van de krokodillen op de kleine strandjes langs de oever. De stem van de gids schalt over het water door de luidspreker om het circus compleet te maken. Het lijkt meer op een rondvaart in de Amsterdamse grachten. De omgeroepen nummers moeten corresponderen met de afbeeldingen in de folders, die de passagiers vooraf uitgedeeld hebben gekregen.

and we are happy that we do not have to drive these ourselves. Geraldo remains in his element, even though his van suffers a lot.

A *Boa constrictor* along the banks of the Tarcoles River

Busy calls again during breakfast. Geraldo has reserved a boat for a private excursion for the four of us. The skipper, aka nature guide, guides his boat onto the river. We are passed by a packed boat of a 'crocodile tour' where the passengers are having fun feeding the crocodiles on the small beaches along the shore. The guide's voice blares across the water through the speaker to complete the circus. It is more like a canal cruise in the Amsterdam canals. The called numbers must correspond with the images in the brochures that the passengers were given in advance.

Our guide sails back a little, until the crocodile tour has disappeared from view, so as not to reveal sites. Our boat ripples with the current

Afbeelding 3 / Figure 3. Een boa in afwachting van een langskomende prooi
A boa awaiting a passing prey. Foto/Photo: Peter Carati.

Onze gids vaart, om vindplaatsen niet prijs te geven, een eindje terug, totdat de crocodile tour uit het zicht is verdwenen. Onze boot kabbelt met de stroming mee langs de waterkant, een anderhalve meter kale, hoge steile oever met kleine modderstrandjes, bedekt met keien en pollen riet. De eerste bewoners laten zich zien. In een hol in de oever kijkt een Groene leguaan (*Iguana iguana* - afbeelding 1) of de kust veilig is. De Groene leguaan is bij uitstek een bladeter, een folivoor, die zich thuis voelt in struiken langs rivieren. Hij kan goed zwemmen, maar gebruikt zijn zwemkunst om te ontsnappen aan roofdieren. In de rietkragen zien we tal van reigersoorten, zoals de Groene reiger (*Butorides virescens* - afbeelding 2), die schuw door de rietkragen sluipst op zoek naar voedsel.

De boot wordt stilgelegd in het ondiepe water. Wij speuren de oever af, maar ontdekken niets, totdat met de laserpointer een holte met dor riet wordt aangewezen op dertig centimeter onder het maaiveld. Vanaf de plecht van de boot kunnen we foto's maken van een flinke *Boa constrictor*, die zich door zijn schutkleur veilig waant (afbeelding 3). Hij ligt opgerold in zijn hol met zijn kop in het midden van zijn lichaamslusen. Deze boa is allerm minst water-

along the waterfront, a meter and a half bare, high steep bank with small mud beaches covered with boulders and pollen reed. The first residents show themselves. In a hole in the bank, a Green iguana (*Iguana iguana* - figure 1) checks whether the coast is safe. The Green iguana is a leaf eater par excellence, a folivore that feels at home in bushes along rivers. He can swim well, but uses his swimming skills to escape from predators. We see numerous heron species in the reed collars, such as the Green heron (*Butorides virescens* - figure 2), which sneaks through the fringes of reed in search of food.

The boat is stopped in the shallow water. We scour the bank, but discover nothing until the laser pointer identifies a cavity with arid reed at thirty centimeters below ground level. From the boat's parade, we can take pictures of a big *Boa constrictor*, who feels safe because of his protective colours (figure 3). He is curled up in his den with his head in the middle of his body loops. This boa is by no means water loving, although it can swim well. He also turns out to be a bad hunter in pursuit but he waits quietly until a prey comes within his reach. A hole in the bank therefore offers an excellent base for a quick snack.

Afbeelding 4 / Figure 4. Caracara. Foto/Photo Peter Carati.

minnend, al kan hij goed zwemmen. Hij blijkt ook een slechte jager in achtervolging, maar wacht rustig af tot een prooi binnen zijn bereik komt. Een hol in de oever biedt dan ook een uitstekende uitvalbasis voor een snelle snack.

Eten en gegeven worden

Het leven van een boa gaat niet altijd over rozen. Als kleine slang valt hij vaak ten prooi aan reigers, gifslangen, roofvogels, zoals de Mangrovearend en zelfs aan aasetende caracara's als de Geelkopcaracara (*Milvago chimachima*) en de Noordelijke kuifcaracara (*Caracara cheriway* - afbeelding 4). Als volwassen boa heeft hij weinig meer te vrezen van zijn natuurlijke vijanden en staan er zelfs kleine krokodillen en de Groene leguaan op zijn menu. Van de Groene leguaan bereiken sowieso weinig exemplaren het volwassen stadium. Deze vormen als 'boomkip' een delicatessen voor de inheemse bevolking als 'bushmeat' in een stoofpotje, mede waardoor hun aantal sterk achteruitgaat. De traag jagende volwassen boa voelt zich niet alleen thuis in de regenwouden, maar ook in de dorpen rondom de huizen. Hier vindt hij gemakkelijke prooien in de vorm van ratten, muizen en huisdieren, zoals kippen en katten. Eten en gegeten worden lijkt meer een zaak van afmetingen dan van diersoorten. Ben je klein, dan ben je de sjaak!

Terug naar de bewoonde wereld

De boot wordt afgemeerd, en met een schat aan foto's debarkeren we en is het tijd om een soda op te zoeken voor een standaardgerecht, aangevuld met rijst en zwarte bonen. Bij een boerderij zien we een ranger in de weer om een volwassen boa vanuit een zak in een plastic box op te bergen. Hij had de boa juist gevangen onder een bed bij mensen in de slaapkamer. Boa's zijn niet direct agressief en ongevaarlijk voor mensen, maar toch.... Als ik in een regenwoud woonde samen met boa's, zou ik eerst onder mijn bed kijken alvorens te gaan slapen met de deur dicht. Muizen en ratten vangen zou ik overlaten aan katten. Eigenlijk is de mens de grootste vijand van de boa vanwege de luxe schoenen en tassen. Zijn gelooide huid levert veel geld

Eat and being eaten

The life of a boa is not always about roses. As a small snake, he often falls prey to herons, venomous snakes, birds of prey such as the Mangrove eagle and even scavenging caracara's such as the Yellow-headed caracara (*Milvago chimachima*) and the Crested caracara (*Caracara cheriway* - figure 4). As an adult boa, he has little to fear from his natural enemies and there are even small crocodiles and Green iguana on his menu. Few specimens of the Green iguana reach the adult stage anyway. As a 'tree chicken', these form a delicacy for the indigenous population as 'bushmeat' in a stew, partly because of which their numbers are falling sharply. The slow-hunting adult boa not only feels at home in the rainforests, but also in the villages around the houses. Here he finds easy prey in the form of rats, mice and pets, such as chickens and cats. Eating and being eaten seems to be more a matter of size than of animal species. Are you small then you are the loser!

Back to civilization

The boat is moored with a wealth of many photos and it is time to look for a soda for a standard dish, supplemented with rice and black beans. At a farm, we see a Ranger busy storing a grown-up boa from a bag in a plastic box. He had just caught the boa under a bed with people in the bedroom. Boas are not immediately aggressive and harmless to people, but still.... If I lived in a rain forest with boas, I would first look under my bed before going to sleep with the door closed. I would leave catching mice and rats to cats. Man are actually the biggest enemy of the boa in the form of luxury shoes and bags. His tanned skin makes a lot of money. The next day this boa will go for a ride to a remote place in the rainforest in the back of the pick-up bin. Before the boa was housed in its temporary housing, we were able to shoot some nice pictures of a hissing and opposing boa. In retrospect, it was a shame that we only had the boa on the photos without the ranger with the necessary pulling and lifting work. Only when we were home again did we see the many rear-facing teeth in the animal's

Afbeelding 5 / Figure 5. Een gevangen *Boa constrictor*, gefotografeerd alvorens het dier elders weer vrijgelaten zal worden
A captured *Boa constrictor*, photographed before the animal will be released elsewhere. Foto/Photo: Peter Carati.

op. Deze boa zal de volgende dag achter in de bak van de pick-up een ritje gaan maken naar een afgelegen oord in het regenwoud. Voordat het dier in zijn tijdelijk onderkomen gehuisvest werd, konden we een aantal mooie plaatjes schieten van een sissend tegenstribbelende boa. Achteraf was het jammer dat we alleen de slang op de foto's hadden staan zonder de ranger met het nodige trek- en tilwerk. Pas toen we weer thuis waren, zagen we de vele naar achter gerichte tanden in de bek van het dier. Het lijkt me geen plezier om hieruit een lichaamsdeel te moeten bevrijden (afbeelding 6)!

Gordeldier

In het donker rijden we terug naar de lodge. In het licht van de koplampen van ons busje steekt een Negenbandgordeldier (*Dasypus novemcinctus*) de weg over en verdwijnt tussen de struiken langs de weg. Dit nachtdier is een niet vaak geziene gast en we stappen de bus uit. We vergeten even dat we in Costa Rica zijn en Geraldo moet dan ook waarschuwen om niet in de berm te lopen. Oh ja, slangen en ander gedierte als schorpioenen etcetera. We zien het gordeldier op tien meter afstand

mouth. I don't think it's a pleasure to have to free a body part from this (figure 6)!

Armadillo

In the dark we drive back to the lodge. In the light of the headlights of our van, a Nine-banded armadillo (*Dasypus novemcinctus*) crosses the road and disappears among the bushes along the road. This nocturnal animal is a guest not often seen and we get off the bus. For a moment we forget that we are in Costa Rica and Geraldo has to warn us not to walk on the roadside. Oh yes, snakes and other animals such as scorpions etcetera. We see the armadillo rooting ten meters away for insects and other small things. However, a good photo is not an option.

Acknowledgment

Every day of our journey became an experience. You can go out on your own, but then you miss out on a lot. Many thanks to the local guides. Without them, we would have seen and experienced considerably less. We often had to make a decision to leave the camera packed. I made the choice to capture nature

Afbeelding 6 / Figure 6. Detail van de *Boa constrictor* van foto 2.
Detail of the *Boa constrictor* of photo 2. Foto/Photo: Peter Carati.

wroeten naar insecten en ander klein spul. Een goede foto zit er echter niet in.

Dankwoord

Elke dag van onze tocht werd een belevenis. Je kunt zelf op pad gaan, maar dan mis je veel. Veel dank gaat dan ook uit naar de plaatselijke gidsen. Zonder hen zouden we aanzienlijk minder beleefd en gezien hebben. Vaak hebben we een afweging moeten maken om de camera ingepakt te laten. Ik heb de keuze gemaakt om de natuur vast te leggen in de wetenschap dat me dat een camera zou gaan kosten. Een nevelwoud is een woud met warme en naar zwavelverbindingen ruikende mistbanken. Concreet betekende dit dat de telelens onbruikbaar werd, doordat deze aan de binnenzijde beslagen raakte. Een warme föhn was nodig om de lens warm te stoken om het vocht te verdrijven. Ook in het droge seizoen regent het in een regenwoud. Deze tocht leverde een defecte camera op, maar ook meer dan zesduizend mooie foto's, waarvan hierbij enkele zijn weergegeven in het kader van de *Boa constrictor*.

in the knowledge that it would cost me a camera. A cloud forest is a forest with warm and sulfur-smelling fog banks. Specifically, this meant that the telephoto lens became unusable because it was fogged on the inside. A warm hair dryer was needed to heat the lens to expel the moisture. Even in the dry season it rains in a rain forest. This trip yielded a defective camera, but also more than 6,000 beautiful photos, some of which are shown in the context of *Boa constrictor*.